

Bijbelverhalen week 13 (23 tot 29 maart)

Verhaal 1

Moeilijke vragen en gemakkelijke antwoorden

Jezus ging met zijn leerlingen op reis. Hij en kreeg vaak hele moeilijke vragen van de mensen die naar Hem kwamen luisteren. Telkens weer vertelde Jezus over God.

Soms stelden de mensen expres moeilijke vragen. De farizeeën hoopten zo dat Jezus iets verkeerd zou zeggen. Ze vroegen wie met wie mocht trouwen, en of je wel mocht scheiden. Maar altijd weer kon Jezus laten zien hoe God graag wilde dat de mensen zouden leven.

Toen kwamen er mensen langs, vaders en moeders, met hun kinderen. Ze zagen dat Jezus een bijzondere man was, en wilden dat Jezus hun kinderen zou zegenen. Het was een hele drukte. De leerlingen, die dachten dat Jezus wel moe zou zijn na al die moeilijke gesprekken, hielden de mensen tegen. "Al die kinderen, dat kan echt niet hoor! Dat is toch veel te druk! Jezus heeft wel wat anders te doen." Toen Jezus dat hoorde werd Hij boos. Hij zei: "Laat die kinderen toch bij Mij komen, houd ze niet tegen! Want juist voor hen is Gods Nieuwe Wereld er. Zij staan open voor die Nieuwe Wereld van God, en daar kunnen jullie nog iets van leren. Jullie moeten worden zoals die kinderen. Dan pas kun je ook meedoen met de toekomst van God." De leerlingen keken een beetje beteuterd. Ze bedoelden het toch goed... Jezus riep de kinderen bij Zich, en sloeg zijn armen om hen heen. Zo zegende Hij alle kinderen!

Verhaal 2

Een heel rijke man

Bij het meer van Galilea woont een heel rijke man. Hij heeft een prachtig huis met grote kamers waar je heerlijk in rond kunst dansen. En een groot bad waar je lekker in kunt plonzen. En een tuin met witte pauwen. Om het huis heen staat een grote muur. De rijke man heeft het heel druk. Hij moet opletten of er geen dieven komen. En of zijn kamers wel mooi schoon blijven. En of zijn knechten niet luieren of iets stuk maken. De rijke man wordt er wel eens moe van.

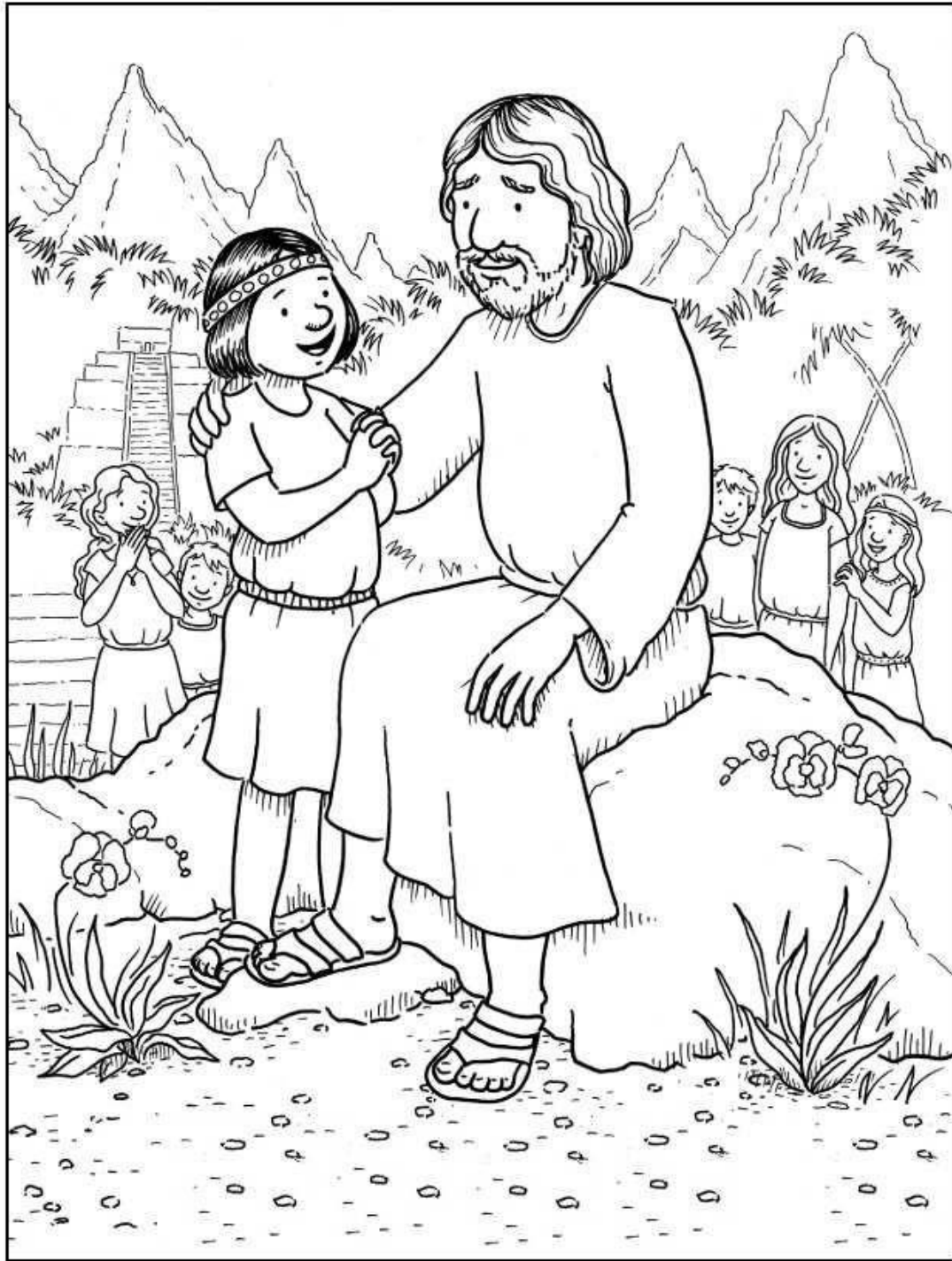
Vandaag is de rijke man op bezoek bij zijn vriend Jezus. Hij luistert graag naar Jezus en hij zou wel altijd bij hem in de buurt willen zijn. Hij zou naast Jezus willen wonen, in een mooi huis, in het land van God. De rijke man vraagt aan Jezus: 'Wat moet ik doen om bij jou te horen? Om in het land van God te kunnen wonen?' Jezus zegt: 'Geef alles wat je hebt weg. Aan arme mensen. Je hoeft je nergens meer zorgen over te maken. Niet over dieven, of schoonmaken of luierende knechten. En ik ga je alles over God leren'. Als de rijke man dat hoort wordt hij verdrietig. Alles weggeven? Uit zijn mooie huis weg gaan? Niet meer lekker in het bad plonzen? Nee, dat kan hij niet. Hij zegt: 'Dan ga ik niet met je mee Jezus. Ik wil liever rijk blijven'. Jezus en de rijke man nemen afscheid. De rijke man gaat terug naar huis. Hij laat het bad vollopen. Maar het plonzen is ineens lang zo leuk niet meer....

Verhaal 3

Bartimeüs de bedelaar

Bartimeüs is blind. Daarom mag hij met niemand meedoen. En niemand geeft hem werk. Bartimeüs heeft dus ook geen geld om eten te kopen. Daarom staat hij langs de weg met een bakje. Als hij iemand hoort aankomen steekt hij het bakje naar voren en zegt: 'heeft u een muntje voor mij, zodat ik brood kan kopen?' Gelukkig zijn er genoeg vriendelijke mensen die hem iets geven. Op een dag hoort Bartimeüs dat Jezus eraan komt. Hij heeft al veel verhalen over Jezus gehoord.

Wonderverhalen. 'Hij kan mij vast beter maken' denkt Bartimeüs. 'Dan kan ik weer zien, en overal aan meedoen!' Als Bartimeüs stemmen hoort roept hij heel hard: 'Jezus, help mij toch!' Sommige mensen vinden dat Bartimeüs stil moet zijn. 'Hou je mond, bedelaar' zeggen ze. Maar Jezus hoort dat Bartimeüs roept. 'Wat is er Bartimeüs?' zegt hij. 'Ik wil zien. Ik wil meedoen. Ik wil er bij horen' zegt Bartimeüs. Dan zegt Jezus: 'Kom maar met mij mee. Jij hoort erbij. Ook voor jou is het land van God!' En dan doet Bartimeüs zijn ogen open. Hij kan weer zien! Hij vergeet zijn bedelbak en loopt achter Jezus aan. Die heeft hij niet meer nodig. In het land van God zijn vast geen bedelbakken!

Jezus Zegent de kinderen

Bijbelverhalen week 14 (30 maart tot 5 april)

Verhaal 1

Jezus ging met zijn twaalf vrienden, op weg naar Jeruzalem.

Ze kwamen steeds dichterbij en toen ze dichtbij de Olijfberg waren zei de Here Jezus tegen twee van zijn vrienden: Zien jullie het dorp hier tegenover? Ga daar heen, jullie zullen daar een ezelin zien samen met een veulen. Ze zijn vastgebonden, maak ze snel los en neem ze mee, breng ze bij mij.

'Maar dat kan toch helemaal niet? Straks wordt iemand boos, straks worden we gepakt, wat moeten we zeggen als iemand eraan komt en vragen stelt?' De discipelen wisten het niet, maar Jezus wel. Hij zei tegen de mannen: 'zeg maar gewoon: De Here heeft ze nodig en Hij zal ervoor zorgen dat ze terug komen.' De discipelen vonden het maar raar, maar ze deden wat Jezus gezegd had.

De twee vrienden van Jezus gingen het dorp in en ze vonden echt een vastgebonden ezelin met haar veulen. Ze maakten de dieren los en gingen weer snel naar Jezus toe.

Toen legden ze hun kleren over de rug van de dieren en de Jezus ging er bovenop zitten. Zo gingen ze naar de stad Jeruzalem. Onderweg waren veel mensen die hun kleren op de straat legden, anderen namen takken van de bomen en legden die op de weg. Ze riepen: 'Hosanna voor onze nieuwe Koning!' Maar er waren ook mensen die zeiden: 'Een koning op een ezel? Dat kan toch niet?' Jezus zegt: 'Ik word niet jullie Koning op aarde. Ik word jullie koning in de Hemel'. Maar de mensen luisteren niet. En de leiders van Jeruzalem? Die zijn helemaal niet blij dat Jezus er is. Straks wil Jezus de baas worden in plaats van hen. Dat mag niet gebeuren! En ze bedenken een heel naar plan...

Verhaal 2

Vlakbij Jeruzalem ligt het dorp Betanië (dat betekent: Armenhuizen). Jezus was daar op bezoek bij zijn vriend Simon. Er waren veel vrienden van Jezus bij. Het was erg gezellig. Opeens kwam er een vrouw naar Jezus toe. Ze had een kostbaar kruikje bij zich met hele dure parfum: echte mirre. Ze brak het kruikje open en goot de mirre over het hoofd van Jezus uit. Sommige mensen werden er boos over dat ze dat deed. Ze zeiden tegen elkaar: "Wat een verspilling! Die mirre had voor meer dan 300 zilverstukken verkocht kunnen worden. Dan hadden ze het geld aan de arme mensen kunnen geven!" En ze deden boos tegen haar. Maar Jezus zei: "Laat haar met rust! Waarom doen jullie boos tegen haar? Ze heeft iets goeds voor Mij gedaan. Want arme mensen zullen er altijd wel bij jullie zijn. Jullie kunnen goed voor de arme mensen zijn zolang jullie maar willen. Maar ik ben niet altijd bij jullie. Deze vrouw begrijpt dat er iets bijzonders zal gebeuren. Ze heeft me de olie gegeven voor mijn begrafenis.' De vrienden van Jezus begrepen er niks van. Begravenis? Maar Jezus ging toch niet dood? Gauw gingen ze verder eten, praten en lachen. Ze wilden niks horen over een begrafenis. En al gauw waren ze de vrouw vergeten. Maar Jezus dacht nog heel lang aan haar.

Verhaal 3

Jezus en zijn vrienden zitten aan tafel. Ze eten samen en vieren het platte broden feest. Ze denken aan het volk van God dat lang geleden gevlucht is uit het land Egypte. De tafel ziet er mooi uit. Er ligt brood op tafel en ze drinken lekkere wijn. Ze lachen en ze praten, want het is feest. Petrus wil het glas van Jezus weer volgieten. Maar Jezus legt zijn hand op het glas en zegt: 'Nee Petrus, dit was mijn laatste glas wijn hier'. De vrienden van Jezus zeggen verbaasd: 'Ga je dan weg?' En dan vertelt Jezus: 'Straks wordt ik gevangen genomen. Want er is hier iemand die aan de soldaten gaat vertellen waar ik ben. De leiders van het land zijn bang voor me. Ze willen me dood maken.' De vrienden van Jezus schrikken, en ze zeggen: 'Maar wij zullen de soldaten nooit vertellen waar u bent Heer!' Alleen één van de vrienden is stil. Hij zegt niets. Het is Judas. Hij heeft aan de soldaten verteld waar Jezus is. Want Judas is verdrietig. En boos. Jezus zou koning worden had hij beloofd. En dat gaat dus helemaal niet gebeuren. En omdat hij zó verdrietig en boos is heeft hij iets heel doms gedaan...

www.gkvapeldoornzuid.nl

Intocht in Jeruzalem

Bijbelverhalen week 15 (6 tot 13 april)

Verhaal 1

Bij Jeruzalem is een tuin. De tuin van Getsemané. Overdag kun je er bloemen zien met felle kleuren. Maar nu is het er donker. Jezus is in de tuin met zijn vrienden. Ze zitten stilletjes bij elkaar. Petrus zit dicht bij Jezus. Hij zegt tegen hem: 'Jezus, als ze jou doodmaken ga ik met je mee hoor! Ik ben je vriend. Ik laat je niet alleen.' Jezus kijkt Petrus aan en zegt: 'Jij bent ècht een vriend. Maar ik ga alleen. Jij kunt niet mee. Ik moet alleen door het land van de dood gaan. Maar ik beloof je dat ik bij jullie terugkom. Ook al is het maar heel eventjes.

Petrus wil nog iets tegen zijn vriend zeggen, maar hij is zó moe dat hij in slaap valt. Hij droomt van zijn vriend Jezus die in de wolken is en naar hem zwaait.

Dan komen er opeens soldaten aan. Judas is er ook bij. Hij geeft Jezus een kus. Dan weten de soldaten: 'Dit is hem, deze man moet je meenemen'. De soldaten nemen Jezus mee naar de gevangenis. En de vrienden van Jezus rennen allemaal weg. Ook Petrus. Ze zijn bang! En zo gaat Jezus toch helemaal alleen. Er gaat niemand met hem mee. Behalve God. Die is er bij.

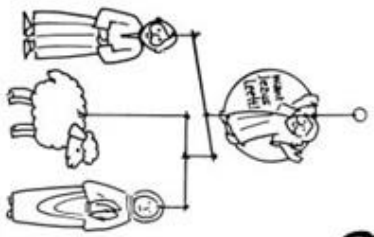
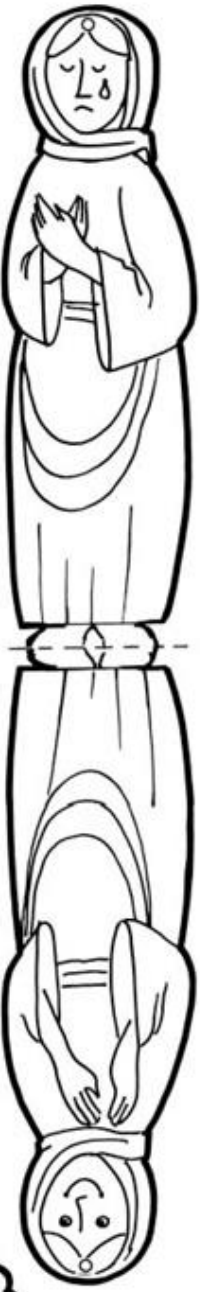
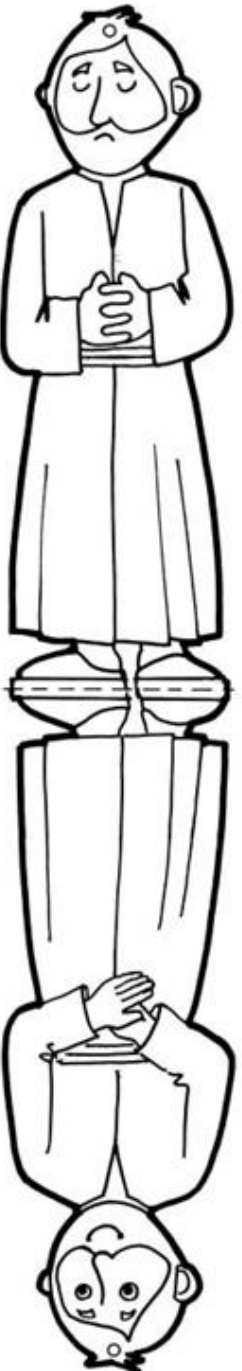
Verhaal 2

De leiders van het land hebben gezegd dat Jezus dood moet, omdat hij stiekeme plannen heeft om de baas te worden in Israël. En dat willen ze niet! Dat is natuurlijk helemaal niet waar. Jezus vertelt dat hij de koning van de Vrede en de Liefde wil zijn. Maar niemand luistert naar Jezus. Ze hebben besloten dat Jezus aan een kruis gehangen wordt. En hij moet dat kruis zelf sjouwen, helemaal naar de berg Golgotha. De soldaten hangen Jezus aan het kruis. Ze lachen Jezus uit. Ze zeggen 'wat ben jij nou voor een koning. We geven je gauw een kroon, want een koning heeft een kroon op!' Ze vlechten van een krans van een doorstruik en zetten die op Jezus' hoofd. Ze maken ook een bordje en schrijven op: 'Hier hangt de koning van de Joden'. Jezus bidt tot God. Hij vraagt God om bij hem te zijn en te blijven. En dan sterft hij.

Er komen vrienden van Jezus om hem mee te nemen. Ze leggen Jezus in een grot tussen de rotsen. Ze rollen er een grote steen voor, zodat er niemand naar binnen kan. Dan gaan ze naar huis. En ze huilen om hun gestorven vriend.

Verhaal 3

Twee dagen later gaan twee vrouwen naar het graf van Jezus. Ze hebben olie bij zich om het lichaam van Jezus mee in te wrijven. Zo doen ze dat bij mensen die zijn gestorven. Ze zijn stil. Ze zijn verdrietig. Ze vragen zich af of ze de grote steen wel voor het graf weg kunnen rollen met zijn drieën. Dan komen ze bij het graf aan. De vrouwen schrikken erg, want de steen is al weggeduwd. Het graf is open! Maar dat moet niet! De vrouwen rennen het graf binnen en kijken rond. Er ligt niemand. In een hoek aan de rechterkant staat iemand met witte kleren aan. De vrouwen schrikken: Wie is dit? Maar dan zegt de man: 'Wees maar niet bang. Jullie zoeken Jezus, de man die gestorven is aan het kruis. Maar hij is hier niet. Hij is niet meer dood, hij leeft'. De vrouwen willen iets zeggen, maar het lijkt wel alsof hun keel dicht zit. 'Ga naar huis', zegt de man, 'en vertel aan je vrienden dat Jezus is opgestaan!' De vrouwen beginnen te rennen. Ze rennen tot ze niet meer kunnen. Ze kloppen op de deur bij hun vrienden en vertellen het goede nieuws. 'We zijn naar het graf gegaan. Maar Jezus lag er niet. Het graf was leeg. Jezus leeft! Hij is opgestaan!' En dan huilen ze niet meer. Dan lachen ze. En het is feest!

Pasmodele
Aanvullend met uitstap of kerktoespraak gebruiken,
daarna alle onderdeelen langs de lijn slijpen uit.
Op de afgeplakte ervaar en aan de achter-
zijde aan elkaar vast plakken.
Het leest de verhalen en de verhalen van de
vrijheid volgen de kerk van de kerk.
En... Je Pasmodele is klaar!

